

Fővárosi Ítéltábla  
10.Gf.40.280/2013/4.

A Fővárosi Ítéltábla Dr. ... ügyvéd (fél címe 1) által képviselt ... felperesnek a Dr. ... pártfogó ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. október 26. napján kelt 1.G.40.237/2010/51. számú ítélete ellen az alperes részéről 53. és 57. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az alperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 622.400 (Hatszázhuszonkettőezer-négyszáz) forint jogorvoslati illetéket, valamint a pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült teljes díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes a 2009. október 9-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, ellentmondás folytán perré alakult eljárásban módosított keresetében az alperest 8.063.893 forint és ezen összegből 6.010.766 forint után 2006. február 2-től, 1.928.732 forint után 2006. július 17-től, 124.395 forint után pedig 2006. július 12-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével egyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. A kereseti előadás szerint a felperesi jogelőd ... Kft. (a továbbiakban: felperesi jogelőd) 2005. és 2006. években vállalkozóként több vállalkozási szerződést kötött az egyéni vállalkozó alperessel mint megrendelővel gépi földmunkákra és a hozzájuk kapcsolódó munkákra. A

2005. július 7-én és július 11-én megkötött vállalkozási szerződések keretében 2006. január 6-án kiállított alperesi teljesítésigazolások alapján 2006. január 6-án .... szám alatt bruttó 6.194.568 forint vállalkozói díjról 2006. február 1-jei fizetési határidővel benyújtott felperesi számla alapján az alperes 2006. április 20-án 1.000.000 forintot utalt át. Ebből az összegből a felperesi jogelőd 671.000 forintot egy korábban teljesített szolgáltatással összefüggésben 2005. október 30-i esedékességgel 2005. október 1-jén kiállított ... számú kiegyenlített számla követelésére, további 329.000 forintot pedig a 2005. november 14-én kiállított, már ugyancsak lejárt ... számú számlából eredő kiegyenlített követelésére számolt el. A fennmaradó 183.802 forint figyelembevételével alperes a kiszámlázott 6.194.568 forint vállalkozói díjból még 6.010.766 forintot és a fizetési határidő lejártát követő naptól annak késedelmi kamatát tartozik megfizetni a Ptk. 389. §-a, valamint 298. § a) pontja és 300. § (1) bekezdése alapján. E vállalkozói díjkövetelés megalapozottságát a csatolt teljesítésigazolások, számlák és egyéb számviteli dokumentumok bizonyítják. Az alperes ezzel szemben nem bizonyította a perben azt, hogy a számla alapján még fennálló vállalkozói díjfizetési kötelezettségének eleget tett volna.

Az alperessel 2006 májusában szóban létrejött vállalkozási szerződés alapján a felperesi jogelőd 2006. május 2. és június 20. között ...ön az alperes által aláírt gépüzemnaplóban rögzített gépi földmunkákat végezte el, amiről 2006. július 1-jén .... számon 2006. július 16-i fizetési határidővel bruttó 2.928.732 forint összegű számlát állított ki, egyebek mellett a munkavégzés során az egyes munkagépekkel teljesített munkákat, a felek szóbeli megállapodása szerinti óradíjakat és az annak figyelembevételével kiszámított vállalkozói díjat is tételesen feltüntetve. A kiszámlázott összegből a felperesi jogelőd 1.000.000 forintot beszámítással rendezettnek tekintett, figyelemmel arra, hogy vállalkozói díjtartozása ellentételezéseként az alperes (a hitel átvállalása mellett) átadott részére egy hiteltől vásárolt ... típusú tehergépkocsit, ily módon e számla alapján alperes vállalkozói díj címén még 1.928.732 forintot és a számla esedékességét követő naptól járó késedelmi kamatát tartozik megfizetni.

Az alperes további 124.395 forinttal és kamataival a Ptk. 318. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése alapján kártérítés címén tartozik, figyelemmel arra, hogy a felperesi jogelődnek átadott tehergépkocsival kapcsolatos banki elszámolás során a bankkal szemben még ilyen összegben fennálló fizetési kötelezettségének nem tett eleget, így ezt az összeget 2006. július 13-án alperes helyett a felperesi jogelőd fizette meg a banknak. Alperes az egyéni vállalkozói tevékenységből eredő tartozásokért az 1990. évi V. törvény 11. § (1) bekezdése alapján tartozik helytállni. A felperes vitatta az alperesi beszámítási kifogás megalapozottságát mind az annak alapjául szolgáló tények, mind a jogalap tekintetében.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A 2006. január 6-án 6.194.568 forint összegről kiállított számlára alapított 6.010.766 forint felperesi követelés tekintetében az alperes előbb arra hivatkozott, hogy számlatartozásából 2006. április 20-án 1.000.000 forintot banki átutalással teljesített, további 1.000.000 forint a tehergépkocsi felperesnek történt átadásával nyert kielégítést, ezt az összeget azonban a felperes tévesen nem erre a

számlatartozásra számolta el. A fennmaradó követelése behajtására a felperesi jogelőd 2006 júniusában megbízást adott az Atlantis Invest Követeléskezelő Zrt.-nek. A követeléskezelő cég ügyvezetője ..., valamint a felperesi jogelőd ügyvezetője és az alperes között 2006 júniusában egy budapesti hotelben találkozóra került sor. Ezt követően a még fennálló számlatartozását alperesnek a behajtó cég ügyvezetője részére kellett megfizetnie, akinek 2006. augusztus 3-án 1.000.000 forintot, 2006. szeptember 5-én 500.000 forintot, majd 2006. szeptember 15-én 1.800.000 forintot, így összesen 3.300.000 forintot adott át.

E körben az alperes később akként pontosította előadását, hogy a behajtó cég ügyvezetőjének összesen 3.800.000 forintot adott át. A behajtó cég ügyvezetője tanúkénti meghallgatását követően pedig alperes azt adta elő védekezéséként, hogy a 2006. júniusi háromoldalú találkozón közte és a felperesi jogelőd ügyvezetője között olyan megállapodás jött létre, hogy amennyiben 5.000.000 forintot megfizet, a felperesi jogelődnek nincs további követelése és a kamatokról is lemond. Az autóval együtt végül 4.800.000 forintot fizetett meg tartozásából, így a 2006. január 6-i számlára alapított 6.010.766 forint összegű felperesi követelés alaptalan.

E felperesi követelés vonatkozásában alperes egy 2006. augusztus 28-án készített felperesi tartozásösszesítőre hivatkozással azt is állította, a felperes kimutatása szerint a felek közötti üzleti kapcsolat fennállta alatt felperes összesen 13.646.642 forintról állított ki számlát, ezt meghaladóan továbbá alperesnek még 1.619.640 forint tartozása állt fenn, ami nem került kiszámlázásra, így mindösszesen 15.266.282 forint fizetési kötelezettség terhelte a felperesi jogelőddel szemben. A csatolt alperesi kiadási pénztárbizonylatokból megállapíthatóan ebből az összegből 14.794.460 forint megfizetésre került. A felperessel szemben fennálló tartozása így legfeljebb 471.822 forintban állapítható meg, amit elismer.

Az alperes továbbá hivatkozott arra is, az ... számú számlára készpénzben összesen 5.194.568 forint kifizetést teljesített felperes részére, amit a csatolt pénztárbizonylatok bizonyítanak, a felperes követelése e körben ezért is alaptalan. A ...i munkavégzéssel kapcsolatos vállalkozói díjkövetelés vonatkozásában az alperes nem vitatta, hogy közte és a felperesi jogelőd között vállalkozási szerződés jött létre, és az sem, hogy a szerződés alapján felperes munkát végzett.

Ugyanakkor arra hivatkozott, hogy a ...i földmunkákról kiállított felperesi számlát nem fogadta be, vitatta az abban feltüntetett munkamennyiséget, az elvégzett munkák értékét 1.349.700 forint + 20 % áfa összegben tartotta elfogadhatónak. Hivatkozott arra is, hogy a kiszámlázott munka teljesítésének igazolására a nem vitatottan általa is aláírt gépüzemnaplók nem alkalmasak, mert az ... Szolgálat perben csatolt jelentéséből megállapíthatóan a gépüzemnaplókban olyan napokon végzett munka is leigazolásra került, amely napokon a jelentős esőzés a munkavégzést lehetetlenné tette, erre tekintettel a gépüzemnaplók adatai nem valósak. Az alperes véleménye szerint továbbá a Kramer munkagép óradíjaként elszámolt 7.500 forint is eltúlzott, erre a munkagépre 6.500 forintos óradíj az elfogadható. Az alperes továbbá a felperesi számlában gépszállításra elszámolt összegeket is vitatta.

A 124.309 forint összegű felperesi követelésre nézve az alperes állította, a felperesi jogelődnek átadott tehergépkocsival összefüggésben a bank felé ilyen összegben

fennálló fizetési kötelezettségének eleget tett, ezt az összeget nem a felperes fizette be, ezért annak megfizetésére megalapozatlanul tart igényt.

Az alperes arra az esetre, ha a felperesi kereset megalapozottnak bizonyulna, kártérítés címén 192.150 forint összegű beszámítási kifogást is előterjesztett. A perben meghallgatott ... és ... tanúk által előadottak alapján véleménye szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a ...i munkavégzés során felperes egy tűzcsap és egy aknafedél megrongálásával kárt okozott, a csatolt számlák pedig bizonyítják azt, hogy az e miatt felmerült javítási költségeket a beszámítási kifogásban megjelölt összegben az alperes kifizette.

Az elsőfokú bíróság 2012. október 26-án meghozott 1.G.40.237/2010/51. számú ítéletével alperest a felperes részére 7.780.258 forint, továbbá 5.010.766 forint után 2006. február 2-től, 2.769.492 forint után 2006. július 17-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével megegyező mértékű késedelmi kamat, valamint 494.046 forint perköltség és az államnak külön felhívásra 464.475 forint eljárási illeték, a Budapest Környéki Törvényszék költségvetési elszámolási számlájára külön felhívásra 26.385 forint költség megfizetésére kötelezte; egyebekben úgy rendelkezett, 19.355 forint eljárási illetéket és további 1.100 forint költséget az állam visel, a pártfogó ügyvéd díját az alperes viseli.

Az ítélet indokolása szerint a 2006. január 6-án .... szám alatt 6.194.568 forint vállalkozói díjról kiállított számlára alapított 6.010.766 forint és járulékai megfizetésére irányuló kereseti kérelemre nézve a perben rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján tényként megállapítható volt, hogy e számlára utalva alperes 1.000.000 forintot banki átutalással megfizetett a felperesnek. Ugyanakkor az is megállapítható volt, hogy felperes ezt az összeget a gazdálkodó szervezetek egymás közötti szerződéses kapcsolataiban irányadó Ptk. 290. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően az alperessel szemben fennálló, korábban lejárt számlakövetelésére számolta el, így a perbeli számlatartozást az átutalt összeg végül 183.802 forinttal csökkentette. Azt az alperesi állítást, hogy ezt meghaladóan a perbeli számlatartozásra részéről készpénzben további kifizetések történtek volna, az alperes által bizonyítékként csatolt pénztárbizonylatok nem támasztották alá, figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt megállapítható, hogy a pénztárbizonylatokat a felperesi jogelőd képviselője aláírta volna, ezt egyébként maga az alperes sem állította. Ily módon a pénztárbizonylatok valódisága megdőlt, az alperes által állított készpénzfizetések tényének bizonyítására nem voltak alkalmasak.

Az alperes továbbá - azon túl, hogy teljes számlatartozását kifizette - a per során arra nézve is ellentmondásosan nyilatkozott, hogy az állítása szerint a felperes által megbízott követelésbehajtó cég képviselőjének közvetlenül mekkora összeget adott át tartozása kiegyenlítéseként. E körben előbb 3.300.000 forint megfizetését állította, majd 3.800.000 forintban jelölte meg az általa kifizetett összeget, ugyanakkor sem előkészítő irataiban, sem személyes meghallgatása során az alperes nem tett olyan előadást, hogy a felperesi jogelőddel - a 2006. júniusi háromoldalú találkozón - abban állapodott volna meg, hogy 5.000.000 forint

megfizetésével mentesül számlatartozása fennmaradó összege és a kamatok megfizetése alól. Az ilyen tartalmú megállapodás létre alperes csak a követelés behajtásával előadása szerint megbízott cég ügyvezetője, ... tanúvallomását követően hivatkozott, ami a megállapodás létének nyilvánvalóan nagy jelentőségére figyelemmel életszerűtlen. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azösszepszerűség és a megállapodás vonatkozásában egyaránt következetlen alperesi előadások a tanú által előadottak tárgyilagosságát is aggályossá teszik, ezért a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes részéről az általa (és a tanú által) előadottak szerinti összeg kifizetésre került a felperesnek.

Az ítélet indokolása szerint továbbá az nem volt vitás a perben, hogy az alperes által átadott tehergépkocsi 1.000.000 forinttal csökkentette az alperes felperessel szemben fennálló tartozását. A rendelkezésre álló adatok alapján ugyanakkor nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felek között megállapodás jött volna létre arról, hogy ezt az összeget melyik felperesi számlakövetelésre kell elszámolni. Az elsőfokú bíróság ezért a Ptk. 290. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával ezt az összeget az .... számú számlából eredő alperesi tartozáshoz számolta el és mindezek alapján az e számlára alapított felperesi követelést 5.010.766 forint összegben találta megalapozottnak.

A ...i munkavégzéssel kapcsolatosan kiállított számlából eredő felperesi követelésre nézve az elsőfokú bíróság kifejtette, az elvégzett munkamennyiség bizonyítására a felperes által csatolt gépüzemnaplót az alperes építésvezetője mellett maga az alperes is aláírta. A folyamatos teljesítés során tehát alperes a gépüzemnaplóban foglaltak szerint maga is elismerte a felperesi munkavégzést, amely elismerő nyilatkozatát az alperes nem támadta meg. A munkavégzés idején a gépüzemnaplóban foglaltan tett alperesi nyilatkozat megdöntésére az ... Szolgálat alperes által csatolt jelentése nem alkalmas, figyelemmel arra is, hogy ... alperesi építésvezető tanúvallomása is azt bizonyítja, a gépüzemnaplóban foglaltak megfeleltek a valóságnak. Felperes a gépüzemnaplóban igazolt munkamennyiségre állította ki számláját, mindezek alapján a kiszámlázott munkamennyiség elvégzése bizonyítottan tekintendő.

A számlában feltüntetett óradíjak közül felperes kizárólag a Kramer típusú munkagép óradíját kifogásolta. A rendelkezésre álló adatok ebben a vonatkozásban a számlában feltüntetett 7.500 forintos óradíjat nem támasztották alá, ezért ennek a munkagépnek az óradíját az elsőfokú bíróság az alperesi előadás szerint 6.500 forint összegben találta elfogadhatónak.

Az alperes által ugyancsak vitatott gépszállítási költség vonatkozásában az ítélet indokolása szerint a felperes felhívás ellenére nem csatolt olyan bizonyítékot, amely alapján megállapítható lett volna, hogy e költség viselését az alperes megállapodásban magára vállalta. Mindezek figyelembevételével a kiszámlázott 2.928.732 forinttal szemben a ...i munkák vonatkozásában az elsőfokú bíróság a felperes követelését 2.769.492 forintban találta megalapozottnak.

Az ítélet indokolása szerint továbbá a felperes felhívás ellenére sem bizonyította azt az állítását, hogy a neki átadott tehergépkocsival összefüggésben a bankkal szemben fennálló 124.395 forint összegű tartozást az alperes helyett a felperes

fizette volna ki. E körben ezért az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozatlannak találta.

Az alperesi beszámítási kifogásra nézve az ítélet indokolása rögzíti, alperes a bizonyítandó tényekre és a bizonyítási teherre történt tájékoztatását és bizonyítékai, bizonyítási indítványa előterjesztésére felhívását követően a beszámítási kifogást alátámasztó bizonyítékként az általa csatolt számlákra, valamint ... és ... tanúvallomására hivatkozott, egyéb bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Az alperes által hivatkozott tanúvallomások azonban nem bizonyítják a felperesi károkozásra nézve az alperes által előadottak megalapozottságát, mert a tanúk e körben nem tettek részletes tényállítást. A rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a felperesi munkavégzés során pontosan milyen káresemény történt, azzal összefüggésben az alperesnek milyen jellegű kijavítást kellett eszközölnie, és ennek során vagyonában mekkora értékcsökkenés állt be. A rendelkezésre álló adatok alapján az sem volt megállapítható, hogy az általa csatolt számlákon feltüntetett összegeket az alperes ténylegesen megfizette volna. Így sem az alperes által állított káresemény, sem az azzal okozati összefüggésben az alperes vagyonában bekövetkezett kár, sem annak összegszerűsége tényként nem volt megállapítható, a beszámítási kifogás ezért nem vezetett eredményre.

A perbeli számlakövetelések tekintetében az alperes nem vitatta fizetési késedelmét, annak ténye a rendelkezésre álló adatok alapján is megállapítható, ezért a késedelembe esés időpontjától alperes a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatot is tartozik fizetni a felperes részére.

A perköltségről a Pp. 81. §-a alapján, a pernyertesség - pervesztesség arányának figyelembevételével rendelkezett az elsőfokú bíróság.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, részben iratellenesen állapította meg, ezért ítélete megalapozatlan és jogszabálysértő. Az alperes állította, az első fokú eljárás során bizonyította, hogy megfizette tartozását. E körben hivatkozott ... tanúvallomására, amely véleménye szerint aggálytalanul bizonyítja azt, hogy a felperesi jogelőddel megállapodott abban, hogy 5.000.000 forint megfizetésével szabadul fizetési kötelezettsége alól. A tanú vallomása, valamint a per adatai alapján nem kétséges, hogy az autó átadásával együtt a 2006. január 6-án kiállított felperesi számla alapján 4.800.000 forint megfizetésre került, amely összegből 1.000.000 forint átvételét a perben a felperes jogelődjének ügyvezetője is elismerte tanúvallomásában, és a gépkocsi átadását sem vitatta. A csatolt bizonylatok 5.494.568 forint és további 1.089.180 forint megfizetését bizonyítják, utóbbi összeg a ...i munkavégzéshez kapcsolódóan előlegként, illetve üzemanyagdíjként került kifizetésre.

Ugyancsak tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a beszámítási kifogást megalapozatlannak találta, figyelemmel arra, hogy ... és ... tanúk vallomása alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kivitelezés során felperes megsértette a közműveket, az pedig, hogy a javítással összefüggésben alperesnek milyen költségei merültek fel, a csatolt számlák bizonyítják.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, helyes indokai alapján. Hangsúlyozta, a per során maga az alperes is eltérő, egymásnak ellentmondó előadásokat tett az .... számlára készpénzben teljesített kifizetései összegére és módjára nézve anélkül, hogy állításait okiratokkal, bizonylatokkal bizonyítani tudta volna, ezért megalapozott az elsőfokú bíróság alperest marasztaló ítélete.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, és a fellebbezést az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelő bizonyítást követően, a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok Pp. 206. §-a szerinti mérlegelésével, értékelésével a per eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta és az arra alapított jogi következtetése is helytálló.

Az alperes fellebbezésében a per érdemére nézve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait lényegében megismételve, illetve fenntartva hivatkozott arra is, hogy a perben a felperesi jogelőd ügyvezetője is elismerte az általa megbízott követelésbehajtó cég ügyvezetőjétől 1.000.000 forint készpénzben történt átvételét. A per irataiból ezzel szemben az állapítható meg, hogy a felperesi jogelőd ügyvezetője 1.000.000 forint átutalással történt megfizetését ismerte el, míg a követelésbehajtó cég ügyvezetőjétől átvett összeg vonatkozásában azt állította, hogy az a perbeli jogviszonytól független, egyéb ügyletekkel állt összefüggésben. Alperes fellebbezési előadása ezért e körben iratellenes, ennél fogva megalapozatlan, így nem szolgálhatott alapul az első fokú ítélet megváltoztatására.

Egyebekben az alperes fellebbezése az első fokú ítéletben megállapított tényállás és a levont jogi következtetés felülmérlegelésére irányult, amelyre a Fővárosi Ítéltábla nem látott jogi lehetőséget. A kialakult bírói gyakorlat szerint az okszerű mérlegelésen alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is köti (BH 2006.402), ezért a másodfokú eljárásban nincs lehetőség a perben rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok újabb egybevetésére és értékelésére, különös tekintettel arra, hogy az alperes nem jelölte meg fellebbezésében azt, hogy pontosan milyen okból, milyen alapon tekinti okszerűtlennek a bizonyítékok elsőfokú bíróság által történt mérlegelését, különös tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában részletesen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékot, milyen alapon fogadott el, illetve miért hagyott figyelmen kívül.

A fellebbezésben előadottakra figyelemmel továbbá a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, a bizonyítékok mérlegelése körében az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte az alperes következtelen, ellentmondásos nyilatkozatait az .... számú számla alapján fennálló tartozásaira készpénzben kifizetett összeg nagysága tekintetében, és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a perben rendelkezésre álló bizonyítékok és az alperesi előadások egybevetése alapján nem állapítható meg ítéleti bizonyossággal, hogy az alperes az általa állított kifizetéseket teljesítette. E

körben a Fővárosi Ítéltábla rámutat, az első fokú eljárás során az alperes az állítása szerint megbízott követeléskezelő cég ügyvezetője részére 3.300.000 forint, illetve 3.800.000 forint megfizetésére hivatkozott, míg máskor azt állította, a bizonylatok 5.194.568 forint kifizetését támasztják alá, a fellebbezés ugyanakkor azt tartalmazza, hogy a bizonylatokkal alátámasztottan 5.494.568 forint került kifizetésre.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával a jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére. Az alperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt jogorvoslati illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, a pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült teljes díjának viseléséről pedig a 2003. évi LXXX. törvény 11/A. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján rendelkezett.

Budapest, 2014. február 27.

Dr. Tibold Ágnes s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.  
s.k.  
előadó bíró

Levek Istvánné dr.  
bíró